

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 42937-11-17 אביטל נ' ג'ירו-כהן

מספר בקשה: 47

לפני כבוד השופט אלי ברנד

מבקש ניב אביטל

נגד

משיב אבי רועי דוביצקי

ב"כ המבקש: עוה"ד גיא צברי ואסף דוק

החלטה

עיקרי המחלוקת

1. לפני בקשה להטלת סנקציות על המשיב (נתבע 1 בהליך העיקרי), על פי [פקודת בזיון בית המשפט](#) (להלן: "הפקודה") בטענה שהפר את הוראות פסק הדין שניתן נגדו ביום 20.6.18 בהעדר הגנה.
2. הבקשה מתייחסת לסעיפים 5(א) ו-5(ג) לפסק הדין מיום 20.6.18, אשר סעיף 5(א) בו מורה כי המשיב –

"לא יפיץ בעתיד את הפרסומים שעשה נגד התובע בימים 26/08/2017 ו-11/08/2017, באתרי אינטרנט שבכתובות ו/או שמות המתחם: huntpedo.co, evilmen.net megap.biz, pedofilim.ru, 72.28.214.79 ו-evilmen.ru ו/או כל אתר ו/או כל מתחם חלופיים ולרבות בכרטיסים ו/או דפים ו/או חשבונות YouTube, Facebook ו/או בכל אמצעי ו/או אתר ו/או שירות אחר"

סעיף 5(ג) בפסק הדין מורה כי המשיב –

"לא יפיץ באמצעות WhatsApp ו/או בכל שירות מסרים חלופי, את הפרסומים שבסעיפים 4(ב) ו-5(א) דלעיל – לרבות קישוריות ו/או הפניות לפרסומים אלה – באמצעות קווי הטלפון 054-4987054 ו-1-305-746-9291 או בקווי טלפון ו/או מספרים חלופיים, בכותבת הדואר האלקטרוני 054avi054@gmail.com ו/או בכל כתובת ו/או אמצעי חלופי".

3. בבקשה נטען כי המשיב מציג את הפרסום מיום 11.8.17, אותו נאסר עליו להציג, באתר מרשתת בשם "נתפסו על חם" המופעל על ידו משם המתחם DokCaught.com (domain=) בכתובת URL: <https://DokCaught.com/?p=5662>.

4. כן נטען כי את הפרסום מיום 26.8.17, אותו נאסר עליו לפרסם, מפרסם המשיב ב"עותק" נוסף של האתר "נתפסו על חס" תחת שם המתחם CaughtDok.com בכתובת URL: <https://www.CaughtDok.org/uncategorized/> ניב-אביטל-נתניה-המעצר/.
5. לבקשה צורפו צילומי מסך מיום 23.9.19, לאחר מתן פסק הדין, המתעדים את הפרסומים האמורים כשבתחתית כל תדפיס מופיעה כתובת ה-URL בה – כך נטען – הוא מופיע (נספחים 3-4 לבקשה).
6. המבקש עתר לכך שבית המשפט יפעיל את סמכותו בהתאם להוראות סעיפים 6 ו-7 לפקודה מאחר שלטענתו בפרסומים אלה מפר המשיב את הוראות פסק הדין.
7. המבקש הוסיף וטען כי המשיב הופיע בשידור וידיאו חי בדף פייסבוק (Facebook) בשם "הקמת מרשם פדופילים בישראל" ונקב בשמו הפרטי תוך טענה שהוא פדופיל.
8. עוד טען המבקש כי באמצעות אותו דף פייסבוק הפנה המשיב אנשים המתגוררים בנתניה לפנות אליו בהודעה פרטית במידה שהם מעוניינים לראות משהו "בלעדי" ולאחר שהוא עצמו פעל כך, ופנה אל המשיב ביום 22.9.19 בהודעה פרטית ממספר שהמשיב לא מכיר כשלו, שלח לו הלה את סרטון מעצרו ואת פרוטוקול הדיון מיום 12.9.19 (ישיבת ההוכחות במהלכה נחקרו כלל בעלי הדין זולת הנתבעת 2) כראיה להוכחת הטענה שהוא "פדופיל".
9. לטענת המבקש גם פעולות אלה מהוות הפרה של הצווים שבפסק הדין.
10. המבקש טען גם כי המשיב משתמש בשירות המסרים המידיים מסנג'ר (Messenger) ובערוץ של יישומון טלגרם (Telegram) ובאמצעותם שולח קישורים המפנים אל פרסומי סרטון מעצרו ואל דף הפייסבוק שלו תוך ציון שמו וטענה שהוא פדופיל, ולטענתו גם פעולות אלה מהוות הפרה של הצווים שבפסק הדין.
11. המשיב הכחיש את המיוחס לו, טען כי לא הפר את הוראות פסק הדין וכי למעשה המבקש וב"כ וכן מתחזים נוספים מקימים בשמו אתרים שכביכול מפריס את פסק הדין במטרה לייחס את ההפרות אליו, זאת – לטענתו – כהמשך למהלכים שונים שהם נוקטים בישראל ובארה"ב, מקום מושבו, במטרה לנהל נגדו הליכים משפטיים חסרי בסיס ותוך ביצוע עבירות שונות של התחזות, שיבוש ראיות, הדחת עדים ועוד.
12. לטענת המשיב חיפוש במנוע החיפוש google מפנה למאמרים שנכתבו על ידי באי כוח המבקש המציגים את שם האתר, תכניו וקישור לפרסומים שכנגדם הוצא צו המניעה הקבוע, כך שהם אלה האחראים על הקמת האתרים והפרת צווי בית המשפט ולא הוא.
13. עוד טען המשיב שלא הוכח כי הוא האחראי לפרסומים ולא הוכח מועד פרסומם, כאשר ניהול ועריכת דף הפייסבוק אליו הפנה המבקש מבוצעים ע"י מספר אנשים ולא רק על ידו, כך שלא הוכח הנטען כלפיו.
14. המשיב טען גם כי ההליך המשפטי הנוכחי אינו חסוי ואינו מתנהל בדלתיים סגורות כך שאין מניעה מפרסום הפרוטוקולים שלו והתייחסות אליו ובכך אין הפרה של הוראות פסק הדין.

דיון והכרעה

15. אעיר כבר עתה כי אגב הדיון, הטעון והאמוציונאלי, שנוהל הועלו טענות שונות באשר לנושאים בלתי רלוונטיים למחלוקת הנוגעים לעניינים אישיים של המשיב ושל ב"כ המבקש שאינם נוגעים במישרין לנושא הטעון הכרעה ואינם דרושים לשם ההכרעה – הגם שהצדדים ניסו לקשרם בדרכים מלאכותיות לכאן – וכבר עתה אבהיר כי אינני מתכוון לעסוק בהם.

16. יש לזכור כי בהליך על פי פקודת בזיון בית המשפט אין צורך להוכיח מחשבה פלילית של כוונת הפרה או יסוד נפשי דומה ודי בכך שמי שנטען כלפיו כי הפר את הצו ביצע את המיוחס לו וכי הוא מודע למחדליו ולהפרת הצו (ראו ע"פ 2351/95 "מובי" בירנבאום בע"מ נ' הניה שמעוני (פ"ד נא(1) 661, (23.6.1997) (להלן: "פס"ד מובי"), פסקאות 8-9 לחוות דעת כב' השופט חשין)

17. המבקש עתר לכך שבית המשפט יפעיל את סמכותו לפי סעיפים 6-7 לפקודה הקובעים –
 "6. (1) בית המשפט העליון ... ובית משפט השלום, תהא להם הסמכות לכוף אדם בקנס או במאסר לצייט לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה.

...

7. מי שהאשימוהו בהמראה ואי אפשר למצוא אותו בתוך תחומי שיפוטו של כל בית משפט בישראל, רשאי בית המשפט ליתן צו המטיל קנס או מאסר ככל אשר ימצא לצודק, או לצוות שינתן כתב ירידה לנכסיו, ואותו כתב ירידה לנכסים ישעבד את נכסי המקרקעים שלו באותו אופן ובאותו שיעור מכל הבחינות כדין צו ירידה לנכסים במשפט אזרחי..."

18. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע לעניין הטלת סנקציות על פי פקודת בזיון בית המשפט (כאן מתוך רע"א 1068/12 דנ-אל פתרונות תוכנה מתקדמים בע"מ נ' גיל סנפיר-סנפיר תוכנה וייעוץ (21.6.2012) פסקה 5. ההדגשות בכל הציטוטים שלי, אלא אם יאמר אחרת) –
 "סעיף 6(1) לפקודת בזיון בית המשפט מורה ... בבסיסו של הסעיף, מתן משמעות אופרטיבית ליכולת אכיפתם של צווים והחלטות שיפוטיות, אשר לא ניתן להגשימם במסגרת שבילי האכיפה הרגילים – למשל, הוצאה לפועל בהליך האזרחי או צו מאסר בהליך הפלילי. כבר נפסק שבהליך לפי פקודת בזיון בית המשפט, קיימים יסודות המצויים ב"איזור דמדומים שבין ההליך האזרחי לבין ההליך הפלילי" ... ויודגש, המטרה הראשונית הניצבת בבסיסו של הליך הביזיון הינה אכיפת ההחלטה השיפוטית שניתנה במבט צופה עתיד ... כידוע, במסגרת הליכי הביזיון ניתן לכוף בעל דין בקנס או במאסר. ועדיין, צעידה בתוואי הסנקציות המצויות בהליך הביזיון, תעשה על פי רוב כצעד אחרון. מצאנו בפסיקת בית משפט זה כי על צו שיפוטי שאכיפתו מתבקשת במסגרת הליך הביזיון, להיות ברור, בלתי משתמע לשתי פנים, ונטוע היטב בקרקע משפטית או עובדתית. ככל שצו שיפוטי אינו עומד ברף זה, אין מקום להניע את גלגלי הליך הביזיון."

19. גם בע"פ 2595/13 רחל סופר נ' ארז איתן, עו"ד (29.9.2014) קבע בית המשפט העליון ביחס לתכלית הסנקציות על פי הפקודה גם את הדברים הבאים (פסקה 24) –

"הלכה היא, כי תכלית הסנקציות הקבועות בפקודת הביזיון היא אכיפתית ולא עונשית. במילים אחרות, צו שניתן בבקשה לפי הפקודה, מטרתו להביא לציות להחלטה שיפוטית שלא קוימה, ולא להעניש את המפר ... זאת ועוד, הפקודה מאפשרת הטלת קנס או מאסר, או שילוב של אלה. בפסיקה נקבע כי על בית המשפט לנקוט סנקציה מידתית, לבל תהפוך הסנקציה לעונשית במהותה ..."

20. בשולי דברים אלה אזכיר את שכתבתי כבר בהחלטתי מיום 19.12.18 בבקשה לסעד דומה, כי הצווים שניתנו במסגרת פסק הדין מרחיקי לכת וגורמים פגיעה לא מבוטלת בחופש הביטוי, כאשר הנושא העקרוני בו הם עוסקים פרסומי המשיב הוא נושא בעל חשיבות ציבורית – זיהוי פדופילים ומניעת פגיעתם, כמובן מבלי להביע בשלב זה עמדה באשר לשאלה האם כל פרסום ספציפי, לרבות לגבי המבקש, כולל מידע מדויק ועונה על עקרון זה.

21. בנסיבות אלה ראוי לנקוט משנה זהירות טרם הטלת סנקציות באופן העלול להחמיר את הפגיעה בחופש מעבר למידה שנקבעה בפסק הדין.

22. בה בעת יש לזכור כי המשיב נמנע מלהתגונן מפני תביעת המבקש וגם לאחר שפסק דין אחד שניתן נגדו בהעדר הגנה בוטל והוענקה לו הזדמנות נוספת להתגונן מפניה לא עשה זאת ובחלוף זמן ניתן פסק דין נוסף נגדו בהעדר הגנה שאותו כלל לא ביקש לבטל, וברי כי בנסיבות אלה אין לו להלין אלא על עצמו על הפגיעה של פסק הדין בחופש הביטוי שלו, אך ברי כי אין הדבר מוביל לכך שיש הצדקה לפגיעה נוספת.

23. בנוסף על האמור, כך קבע בית המשפט העליון באשר לרמת ההוכחה הנדרשת (פס"ד מובי, פסקה 9 לחוות דעת כב' השופטת שטרסברג-כהן שאומצה פה אחד) –

"יש לזכור כי מדובר בהליך בעל אוריינטציה פלילית ... ואף שרמת ההוכחה הנדרשת לצורך חיוב לפי פקודת בזיון בית המשפט טרם נתבררה בבית-משפט זה, מקובל לחשוב כי היא גבוהה מזו הנדרשת בהליך האזרחי ... סביר הוא כי לצורך חיוב לפי הפקודה תידרש רמת הוכחה גבוהה מזו הנדרשת לשם הוצאת צו-מניעה"

24. עתה אל הנידון דידן. נספחים 3-4 לבקשה מצביעים לכאורה על הפרות של הצו, שכן יש הם כוללים את הפרסומים שנאסרו בפסק הדין (אשר צורפו אף הם כנספחים 1-2 לבקשה) ואשר פורסמו במקור על ידי המשיב.

25. אמנם שמו של המשיב אינו מופיע במפורש כמפרסם באתרים אלה, כאשר במתחם DokCaught.com מופיע תחת שמו של העומד מאחורי פרסום הדברים הכינוי Baby Hunter ובמתחם CaughtDok.org הכינוי ADMIN, האחרון מצביע בדרך כלל על אחד ממנהלי האתר, אך נהיר כי מדובר בכינויים ויש להבין האם הוכח מי עומד מאחוריהם.

26. המשיב טען כי ב"כ המבקש הם האחראים להפעלת מתחמים אלה ולא הוא, באופן שהם גורמים למראית עין של הפרת הצו על ידו וכי לא הוצגה כתובת ה-URL של הפרסומים.

27. אולם כתובת ה-URL של המתחמים בהם פורסמו פרסומים אלה מופיעה לכאורה בתחתית תדפיסי הפרסום המהווים נספחי הבקשה, המשיב לא הראה כי מדובר בתדפיסים מזוייפים או שנערכו בהם שינויים כך שאין משמעות לטענה זו של המשיב ביחס לפרסומים אלה.

28. כאשר נשאל המשיב בחקירתו הנגדית האם מדובר בפרסומים שלו השיב, בין היתר, כך (עמ' 36 לפרוטוקול שורות 14-20):

ש: ... מדוע באתר "נתפסו על חס" בדוק DOKcught.com אתה מפרסם לינקים לפייסבוק הפרטי של משה אביטל מי שאתה מכנה "אבא של המטרידן".
ת: ענינו על השאלה. אמרתי לך שאתה הזמנת את האתר הזה כנראה מאותו אדם שבנה את האתרים האחרים. שניכם הזמנתם אותו.

ש: בהמשך לתשובתך כעת אני מציג לך את האתר "נתפסו על חס" בכתובת cught.dok.org (מציג לך במצלמה).

ת: מכיר את זה טוב.

ש: בהמשך לתשובתך הקודמת, מה לדעתך ההיגיון בכך שאני ועו"ד דוק נפתח אתרים שיהיו רוויים בדברי ההלל העצמאיים שאתה מרעיף על עצמך ונשתמש בשם משפחתו של עו"ד דוק?

ת: כפי שהיה אצל השופט מסאלחה בבימ"ש השלום, התשובה היא כסף. אתם עושים מזה מאות אלפי שקלים. עוד בקשה ועוד תביעה. השופט אמר שכל המשרד שלכם הוא אבי דוביצקי. אתה מייצג אנשים שבאו להיפגש עם ילדות."

29. למעשה טענה זו של המשיב מייחסת לב"כ המבקש פעולה של התחזות אליו וביצוע פרסומים כביכול היה זה הוא שביצע אותם אגב הפרת צווים שיפוטיים, על מנת להפילו בפח ולקבל עבור זאת כספים במסגרת פעילותם המשפטית לאכיפת הצווים שכביכול הפר.

30. מתקשה אני לקבל טענה זו של המשיב.

31. ראשית, אין חולק כי "נתפסו על חס" היא כותרת בה הכתיר המשיב בהזדמנויות שונות אתרי מרשתת, דפי פייסבוק ואמצעי תקשורת המונים מקוונים שונים בהם עשה שימוש על מנת לפרסם את פרסומיו.

32. המשיב לא התכחש לעובדה שבאמצעים שונים הוא ממשיך לפרסם מידע המייחס למבקש פדופיליה, כגון בראיון בשידור חי בפייסבוק, בכתבות שונות ועוד, וגם אם ייתכן שלא כל הפרסומים האמורים בהכרח מפריס את הצווים שניתנו נהיר כי לא פסה ממנו המוטיבציה לפרסם פרסומים כאלה ביחס למבקש.

עוד יוזכר כי בהחלטתי מיום 19.12.18 קבעתי כבר כי המשיב הפר את הצווים שבפסק הדין.

33. יתר על כן, שמות המתחמים בהם פורסמו הפרסומים המפריס לכאורה כוללים את שם משפחתו של אחד מב"כ המבקש – עו"ד דוק – אשר המשיב אסר עליו מלחמה בשל טענתו כי הלה מייצג פדופילים רבים ועושה פעולות בעלות גוון פלילי במסגרת ייצוג זה בנסיון לפגוע בו, תוך קישור בין שמו לבין המילה "caught" המשדרת משמעות של מי שנתפס לכאורה בקלקלתו.

34. לא זו אף זו, באחד מפרסומים אלה מוצגים פניו של ב"כ המבקש עו"ד דוק בהדבק תמונות (=קולאז') לצד מי שהפרסומים טוענים כי נתפסו על חס כפדופילים (בעמוד האחרון של נספח 3 לבקשה).

35. הדעת נותנת כי לו ב"כ המבקש היו אלה שמתחזים למשיב ומפברקים פרסומים המתיימרים להתבצע על ידו במטרה להציגו כמפר צו שיפוטי היו נמנעים לפחות מהשחרת פני עצמם ומסתפקים בפרסומים המהווים הפרה ממוקדת של הצווים.

36. קשה לקבל את הטענה שאין בצידה ראיה כי איבת ב"כ המבקש כלפי המשיב סימאה את עיניהם עד כדי שהיו נכונים להכפיש את שמם שלהם על מזבח המטרה של פגיעה בו, מעין קריאת שמשון – "תָּמוֹת נַפְשֵׁי עַם פְּלִשְׁתִּים" (שופטים ט"ז, ל), ובניסיון להתחזות אליו הרחיקו לכת עד כדי הצגת אחד מהם, לפחות במשתמע, כמי שנתפס על חס בפדופיליה.

37. מנגד, ניכר מהתנהלות המשיב – הן בטיעונו והן בחקירתו הנגדית והן בפרסומים שלא הכחיש כי ביצע – כי לו דווקא יש עניין להכתים את שמם של ב"כ המבקש, מבלי שאביע עמדה האם מדובר במידע נכון אם לאו, מאחר שהדבר לא התברר לפני ואינו נחוץ להכרעה זו, ועל כן מכלול האמור לעיל מתיישב בהחלט עם הטענה שמדובר בפרסומים שלו.

38. יתר על כן, בפרסום שבנספח 3 לבקשה יש תוספת מידע וקישור אל הקלטות נוספות של המבקש, לכאורה, שיש בפרסומן כדי לפגוע בו פגיעה נוספת מעבר לפרסומים המובאים בהם שכבר פורסמו בציבור במועד מוקדם יותר ופרסומם נאסר על המשיב בפסק הדין.

39. שוב נשאלת השאלה – מה אינטרס יש למבקש וב"כ לפגוע בעצמם הרבה מעבר לנדרש לשם השגת המטרה המיוחסת להם, הצגת המשיב ככחש כמפר צווים, אם יכולים היו להשיגה על ידי הפרסומים המדוייקים שנכללו בכתב התביעה המקורי ולא לפרסם בציבור ביוזמתם מידע מכפיש נוסף ביחס למבקש?!

40. זאת ועוד, בשונה מטענתו של המבקש בדבר נטל השכנוע והבאת הראיות קבע כבר בית המשפט העליון כי [\(ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון הובלות בע"מ](#) (5.10.2006) פסקה 54) –

"בתחילת המשפט, בעל הדין עליו מוטל נטל השכנוע נושא בנטל הבאת

הראיות, ובמקרה בו הביא די והותר ראיות עובר הנטל אל בעל הדין השני."

41. המבקש הביא ראיות לכאורה התומכות בכך שמדובר בפרסומים שניתן לקושרם אל המשיב ועתה הנטל על המשיב להביא ראיות התומכות בגרסתו שלו ומצביעות על כך שלא אלה הם פני הדברים.

42. אל האמור יש להוסיף את עמדת הפסיקה שנקבעה [בע"א 7456/11 מוריס בר נוי נ' מלחי אמנון](#) (11.4.2013, פסקה 15) –

"כאשר אחד הצדדים להליך מעלה טענת מרמה או זיוף, מוטל עליו נטל השכנוע להוכחת טענתו, בין אם מדובר בתובע או בנתבע. הגם שהנטל הוא של מאזן הסתברויות, כמקובל במשפט האזרחי, הרי שכמות הראיות ורף הראיות הנדרש לגבי טענת מרמה, אשר לה גוון מעין פלילי, הם גבוהים יותר ועל בית המשפט לבחון את הראיות בזהירות ובקפדנות ... נשאלת השאלה מה דינה של טענת הגנה המבקשת לקעקע את גרסת התובע באשר לטענה שעליו להוכיח ובה בעת רומזת למעשה מרמה שביצע התובע? על פניו, נראה כי יוטל על הנתבע להוכיח את טענת המרמה העומדת לו כטענת הגנה, תוך עמידה ברף הראיות הגבוה שנקבע בפסיקה, שאם לא כן תתקבל גרסתו העובדתית של התובע."

(בפסק הדין הובאו אמנם סייגים מסויימים לקביעה עקרונית זו אך הללו אינם מתאימים לנידון דידן)

43. דא עקא, זולת העלאת הטענה כי ב"כ המבקש ביצעו את הנטען, טענה שכפי שהראיתי לעיל יש ספק רב בהגיון שבה ובסבירותה, לא הביא המשיב ולו בדל ראיה להוכחת טענה בעלת אופי פלילי זה ולתמיכת גרסתו, כאשר זו היתה הטענה היחידה שהעלה כנגד טענת המבקש כי אלו פרסומים שלו.

44. לאור האמור אני סבור כי עלה בידי המבקש להוכיח שהפרסומים שבנספחים 3-4 לבקשה הם פרסומים שהמשיך המשיב לפרסם לאחר מתן הצו בפסק הדין וכי הללו מהווים הפרה של פסק הדין.

45. המבקש טען גם כי המשיב הפיץ בדף הפייסבוק "הקמת מרשם פדופילים בישראל" את החומרים האסורים באמצעות הזמנה לפנייה פרטית על מנת לקבל אינפורמציה בלעדית רלוונטיות למתגוררים בנתניה, כאשר בעקבות פנייה פרטית אליו כהזמנתו ביישומון מסנג'ר

- שלח הלה קישור אל דף הפייסבוק של המבקש וכן את סרטון מעצרו המהווה חלק מן הפרסומים האסורים, ולטענתו בכך הפר את הצווים.
46. לטענת המבקש המשיב הוא מנהלו הבלעדי של דף הפייסבוק ועל כן הוא אחראי לפרסומים שהועלו בו, טענה שהמשיב חלק עליה מכל וכל וטען כי ישנם מספר מנהלים לדף וכי הוא רק חבר בצוות הדף עם אפשרות לעריכה אך אינו מנהלו (עמ' 31 לפרוטוקול שורה 23 – עמ' 32 שורה 8).
47. בתדפיס מתוך הדף (עמ' 14 בקובץ התגובה לתשובת המשיב) ניתן לראות שהמשיב מופיע כ"חבר צוות" (team members) ולא כמנהל, תיאור היכול להעיד על כך שקיימים מנהלים נוספים הגם שהללו לא מופיעים בתדפיס זה, אולם לא ניתן לדעת האם מדובר בתדפיס חלקי או רישום המתייחס לפרסום הספציפי שלצידו הוא מופיע.
- לצד האמור ראוי להדגיש כי בדף הפייסבוק לא הופיע כל פרסום הנוגע למבקש.
48. לאור האמור לעיל לא עלה בידי המבקש להוכיח כי המשיב הוא שפרסם בדף את ההזמנה לפנות באופן פרטי באמצעות יישומון מסנג'ר (עמ' 37 לקובץ הבקשה), שלא ברורה זיקתו אל התדפיס המתאר את המשיב כ"חבר צוות", ואף לא שהוא זה שביצע את ההתכתבות באמצעות יישומון מסנג'ר אשר לא הוכח בכל דרך שהיא כי הוא קשור אליו.
49. יתר על כן, לאור הסייגים והפרשנות המצמצמת הנדרשת כפי שהבאתי מתוך הפסיקה בפתח הדיון, אינני משוכנע כי פרסום סרטון מעצרו של המבקש מהווה הפרה של פסק הדין ולעומת זאת ברי כי פרסום פרוטוקול דיון מן ההליך הנוכחי – שאינו מתנהל בדלתיים סגורות או תחת איסור פרסום כלשהו וכאשר מדובר בדיון שהתקיים הרבה לאחר מתן הצו – אינו מהווה הפרה שכזו.
50. אמנם סרטון זה הוא חלק מן הפרסום האסור אולם לא כל פרט מתוך תרכובת שלמה זהה לתרכובת בכללותה ולא בהכרח חלים עליו אותם כללים החלים על התרכובת בשלמותה.
51. יש לזכור כי מדובר בתיעוד אירועים שאין חולק כי התרחשו, הסרטון כשלעצמו אינו כולל את כל שפורסם בפרסומים שאת הפצתם אסרו הצווים ואין בו אמירה כלשהי ביחס להיות המבקש פדופיל או מהם המעשים המיוחסים לו, בשונה מן הפרסומים האסורים הכוללים מידע נוסף ואף אמירות של המשיב שיש בהן כדי לפגוע במבקש.
52. דברים אלה האחרונים יפים גם לגבי הנטען ביחס לערוץ הטלגרם, שכן גם אם הייתי מקבל את הטענה שברמה הראייתית הנדרשת הוכח כי מדובר בערוץ בשליטת או בניהול המשיב – ואינני משוכנע כי זה המצב – הרי שלא הוצג פרסום אסור על פי הצו בערוץ זה ולעניין הנטען ביחס לפרסום הסרטון יפים הדברים שנאמרו לעיל.
53. אין די בעובדה שביחס לערוץ זה נאמר כי המצטרפים אליו יקבלו "מידע עדכני ללא צנזורה" (נספח 5 לתגובה לתשובת המשיב) או כי בערוץ מצויים "תמונות וסרטונים ללא מחיקות של כל מי שנתפס מתכתב עם ילדים וילדות!" (נספח 9 לבקשה) על מנת לקבוע שמדובר בהפרת הצו, שכן לא הוצגו פרסומים ספציפיים מערוץ זה המפרים את הצווים שבפסק הדין.
54. גם השימוש בהדבק התמונות בערוץ הטלגרם (נספח 9 לבקשה) אין בו לכאורה כדי להוות הפרה של הצווים שכן כלל לא ניתן לראות בהדבק את תמונתו של המבקש, ובאשר לתמונת ב"כ המבקש המופיעה שם אין היא כלולה בפסק הדין.
55. עתה באשר לקטע הווידאו אשר פורסם בדף הפייסבוק "נתפסו על חס" (הקישורים מופיעים בסעיף 2 לבקשה) בו נראה המשיב משוחח, בין היתר על ההליך הנוכחי.

56. מדובר בקטע באורך כולל של כ-26 דקות העוסק במספר נושאים, כאשר בחלק אחד של הקטע מתייחס המשיב אל "מפדלים" הצופים במשדר "ומפחדים שאני אגיד את השם שלהם. נכון, ניב?" ובחלק אחר – דקות ארוכות לאחר המשפט המצוטט – הוא מתייחס אל ההליך הנוכחי מבלי לציין את פרטי התיק או את זהות התובע-המבקש אך תוך הצעה למי שמעוניין לקבל את הפרוטוקול, ואז אומר – "... ואתם יכולים לקרוא מה קורה לטמבל שבא להפגש עם ילדה קטנה, טמבל מנתניה – כן? ... אני לא יודע איך הוא השתכנע בכלל שמגיע לו מיליון שקל על היותו פדופיל...".

לטענת המבקש מדובר בהפרת הצווים נוכח גילוי שמו וכתובתו וכינויו "פדופיל".

57. המשיב לא הכחיש פרסום משדר זה ואת שנאמר בו וכך השיב כאשר נשאל מדוע למרות הצווים הוא מכפיש את המבקש ומכנה אותו פדופיל (עמ' 31 לפרוטוקול שורות 11-16) – "אני אמרתי התייחסתי לבן אדם בשם ניב לא אמרתי שם משפחה והוא לא גר בנתניה יותר, אני התייחסתי לפרוטוקול מ-09/19 שאין עליו שום חיסיון אני רואה בזה חופש הביטוי. אם בית המשפט היה אומר לי לא לדבר על תיק מסוים או אם היה חסוי לא הייתי מדבר. יכלתי להקריא מילה במילה את כל הפרוטוקול הזה אם הייתי רוצה. התיק הזה שמתנהל האזרחי הוא פתוח וכל אחד יכול להסתכל ולעיין באינטרנט הוא לא תחת שום חיסיון. לא הזכרתי את שם המשפחה של המבקש ולא כתובת המגורים הנוכחית שלו. דיברתי ספציפית על פרו' שלא מתנהל בדלתיים סגורות."

58. גם בהקשר זה לא מצאתי כי האמירות שהושמעו בסרטון מהוות הפרה של הצווים שבפסק הדין, על פי הפרשנות שיש להעניק להם.

59. הצווים אינם מונעים בכל דרך שהיא התייחסות להליך הנוכחי, עליו חלים עקרונות פומביות הדיון הקבועים [בחוק יסוד: השפיטה](#), ואין מניעה מפרסום לגביו – מה גם שהמבקש לא ביקש מעולם הטלת חיסיון או איסור על פרסום חלקים ממנו ואף הוא וב"כ פרסמו פרטים מתוכו.

60. אינני סבור כי אזכור העובדה שמאן דהו בשם "ניב" חושש פן המשיב יזכיר את שמו מהווה הפרה של הצווים, מה גם שאינני סבור כי ניתן לקשור בין השם "ניב" הבא בחלק אחד של המשדר לבין מי שהמשיב מתייחס אליו בשלב מאוחר הרבה יותר של המשדר בתור "אחד המפדלים מנתניה" שהגיש תובענה זו, כפי שמנסה המבקש לחבר בין הדברים בטיעונו, גם אם מי שהי מעיין בפרוטוקול היה מוצא את הקשר, אך לא הוכח שהיה מי שעשה זאת בעקבות המשדר.

61. נמצא כי מבין כל טענות המבקש באשר להפרת פסק הדין על ידי המשיב, רק הפרסומים שבנספחים 3-4 לבקשה אכן מהווים הפרה של הצווים שבפסק הדין.

62. כפי שצוטט לעיל מתוך ע"א 2595/13 – "צו שניתן בבקשה לפי הפקודה, מטרתו להביא לציות להחלטה שיפוטית שלא קוימה, ולא להעניש את המפר".

63. המבקש עתר לאכוף על המשיב את קיום הצווים תוך הפעלת מאסר וקנס במקביל, על פי העקרון שנקבע [בבש"א 214/89 משה ישראל גלצר נ' יצחק גלצר](#) (פ"ד מג(2) 89, 94 (12.6.1989) פסקה 6).

64. דא עקא, העובדה שיש לבית המשפט סמכות עקרונית לעשות שימוש במקביל בשני אמצעי האכיפה – שכל אחד מהם קשה כשלעצמו – אין בה די על מנת להפעילם במקרה דנן ויש להראות כי ענייננו מתאים לכך.

65. [בע"פ 7174/09 אלי רייפמן נ' עו"ד איתן ארז](#) (21.9.2009) אשר עסק בסנקציה של מאסר בלבד קבע בית המשפט כי – "הוראה בדבר כפיית המפר לציית לצו שיפוטי, ודאי בדרך של מאסר, חייבת אמנם להיעשות במשורה ובמקרים חריגים" (פסקה 30).
66. הדברים קל וחומר באשר לשילוב של שני אמצעי הכפיה במקביל – מאסר ובצידו קנס – ולא בכדי לא מרובים הם המקרים בהם משתמש בית המשפט בשילוב של סנקציות אלה, ולא הוצגו לפניי במלואן נסיבות החלטת כב' השופט אמיר לוקשינסקי-גל בת"א (פ"ת) 37183-12-17 הוד צדקני נ' אבי רועי דוביצקי (26.1.2019) המורה כך.
67. לאור האמור, אני סבור כי די בהטלת הסנקציה של קנס על מנת לאכוף על המשיב את קיום הצו, כאשר מובן כי במקרה בו לא יהיה בכך די לשם השגת המטרה והלה ימשיך בהמראתו יוכל המבקש לשקול צעדיו שנית.

סיכום

68. העולה מן המקובץ הוא שאני מטיל על המשיב 1 קנס יומי מצטבר בסך של 700 ₪ בגין כל יום, מכאן ולהבא, בו לא יסיר את הפרסומים שבנספחים 3-4 לבקשה מכל אתר או שם מתחם שבשליטתו במרשתת ומכל דף או חשבון שבשליטתו ברשת פייסבוק ולא ימנע מהפצתם בכל אמצעי העברת מסרים או פרסום אחר.
69. בשים לב לתוצאה, לרבות העובדה שחלק ניכר מן ההפרות הנטענות לא הוכחו, ישא המשיב בהוצאות המבקש בגין הבקשה בסך 1,000 ₪ ובשכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה אל המשיב לכתובת הדוא"ל שמסר בתום ישיבת יום 2.6.20.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"א, 11 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

אלי ברנד